



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Evghenii Jomir și Ala Jomir împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 24 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-1216/24
NR. PIGD 2-22071199-01-3ra-08122023)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza, judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani: V. Chisilița
Curtea de Apel Chișinău : Gh. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan,

20 noiembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 20 mai 2022, Evghenii Jomir și Ala Jomir au înaintat acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat prin care au solicitat anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat de calculare a impozitului pe venit a lui Evghenii Jomir și Ala Jomir pentru perioada fiscală aferentă anului 2021 în sumă de 10761,96 de lei pentru fiecare contribuabil, și a deciziei nr. 26-12/1-12-65524846 din 21 aprilie 2022 de soluționare a cererii prelabile.

2. În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, în fapt, la 21.04.2022 au fost informați de către Serviciul Fiscal de Stat prin scrisoarea nr. 26-12/1-12-658/24846 privind respingerea cererii prelabile depuse la 07.04.2022 împotriva deciziilor privind încasarea impozitului pe venit pentru anul 2021 din contul lui Evghenii Jomir și Alei Jomir ca rezultat al înstrăinării bunului imobil.

3. Au relatat că, prin cererea prelabilă, a fost solicitată anularea impunerii achitării impozitului pe venit pentru perioada fiscală 2021 a sumelor de 10761,96 de lei pentru fiecare, în total 21523,92 de lei, urmare a înstrăinării apartamentului XXXX.

4. Reclamanții nu sunt de acord cu deciziile DAF Buiucani, precum și cu răspunsul Serviciului Fiscal de Stat, în legătură cu faptul că, familia lor, cu doi copii minori, a locuit permanent în apartamentul nr. XXXX, din data procurării acestuia din 08.08.2011. În apartamentul dat familia reclamanților, compusă din 4 membri, în toată perioada de timp august 2011 și până la înstrăinarea în luna octombrie 2021 a apartamentului nr. XXXX, a locuit în el, fiind locuința lor de bază.

5. Au mai indicat reclamanții că, potrivit art. 38 din Codul civil, domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta își are reședința obișnuită. Stabilirea sau schimbarea domiciliului nu operează decât atunci când cel care ocupă sau se mută într-un anumit loc a făcut-o cu intenția de a avea acolo reședința obișnuită. Dovada intenției rezultă din declarațiile persoanei făcute la autoritățile competente să opereze stabilirea sau schimbarea domiciliului, iar în lipsa acestor declarații, din orice alte împrejurări de fapt.

6. Au specificat că, argumentele invocate de către Serviciul Fiscal de Stat precum că nu au fost prezentat suficiente probe care ar confirma faptul că

apartamentul XXXX, a fost unul de bază în care au locuit în componența indicată mai sus, sunt neîntemeiate. Or, până în anul 2011, au locuit într-un apartament cu o cameră, din XXXX, unde au avut și viza de reședință. După procurarea apartamentului nr. XXXX, feciorul mai mare a fost transferat din liceul „Vasile Vasilache”, la liceul „Petru Rareș” din sectorul Buiucani, ce se află în apropierea blocului de locuit. Totodată, feciorul mai mic până în anul 2017 a frecventat grădinița de copii din apropierea blocului, iar din 2017 este înmatriculat la același liceu „Petru Rareș”. Faptul că, familia lor, compusă din 4 membri, în toată perioada de timp august 2011 și până la înstrăinarea în luna octombrie 2021 a apartamentului nr. XXXX, au locuit în el, poate fi demonstrat și prin informațiile de la ÎMGFL nr. 16, unde cu toții au fost luați la evidenta acestei întreprinderi, inclusiv plata pentru serviciile comunale erau achitate pentru 4 persoane.

7. Au remarcat reclamantul că, ca confirmare la cererea prealabilă au fost anexate drept dovada locuirii familiei lor în apartamentul indicat, facturile de plată pentru serviciile de telefonie fixă, televiziune și internet, de consum a energiei electrice, de gaz, precum și facturile pentru plata a altor servicii comunale. La fel, ca dovadă a locuirii în apartamentul nr. XXXX, pot servi și alte documente ca: scrisoarea de la SA „Orange Moldova” privind informarea despre necesitatea achitării unei facturi din luna precedentă și factura fiscală din 17.10.2015 în sumă de 38 831 de lei, înaintată de către SRL „Crinela” în rezultatul achiziționării utilajului pentru bucătărie, în care a fost indicat punctul de descărcare la adresa menționată. Concomitent, la necesitate, în procesul examinării prezentei cereri suplimentar ca dovadă pot fi prezentate mai multe bonuri de plată pentru diferite perioade de timp.

8. Reclamantul au susținut că, conform Codului fiscal, sunt scutiți de achitarea impozitului pe venit: 1. persoanele care dețin pe parcursul ultimilor 3 ani dreptul de proprietate și 2. persoanele care locuiesc permanent pe parcursul ultimilor 3 ani în imobilul dat. În acest sens, la cererea prealabilă a fost anexat contractul de vânzare-cumpărare din 08.08.2011, în urma acestei tranzacții familia reclamantilor a devenit proprietar al imobilului menționat, prin urmare una din condițiile de bază care poate servi la scutirea impozitului pe venit a fost întrunită, iar a doua condiție potrivit Codului fiscal obligă ca contribuabilul să locuiască permanent pe parcursul ultimilor 3 ani în imobilul dat.

9. Au specificat că, Serviciul Fiscal nu a argumentat suficient cu anumite probe în răspunsul său, care au fost motivele respingerii cererii prealabile. În răspunsul său Serviciu Fiscal a menționat precum că, Jomir Ala deține mai multe proprietăți, aceste afirmații sunt neargumentate dat fiind faptul că, Jomir Ala nu a locuit pe adresa XXXX, doar a avut viză de reședință într-o odaie din cămin cu o suprafață de 11 m², care în 2014 a fost înstrăinată. Totodată, Jomir Ala precum și toți membrii familiei au locuit în perioada 2001-2011 într-un apartament cu o odaie amplasat pe XXXX, care la rândul său a fost înstrăinat în februarie 2020. De aici rezultă că, argumentele

Serviciului Fiscal de Stat nu au fost suficient justificate, mai mult ca atât că, prin răspunsul său acesta a confirmat faptul că, noțiunea de locuință de bază, conform prevederilor art. 5 pct. 46) din Codul fiscal, este definită ca locuință care întrunește cumulativ următoarele condiții: a) este proprietatea contribuabilului în decurs de cel puțin de 3 ani; b) constituie domiciliul sau reședința contribuabilului în decursul ultimilor 3 ani până la momentul înstrăinării.

10. Prin cererea depusă la 16 iunie 2022, reclamantii și-au concretizat cercul de participanți, fiind invocate aceleași temeuri de fapt și de drept ca în cererea de chemare în judecată depusă la 20 mai 2022 și au solicitat anularea Deciziilor DDF Chișinău DAF Buiucani din 25.03.2022, cât și a Deciziei SFS din 21 aprilie 2022, prin care au fost obligați la achitarea impozitului pe venit în sumă totală de 21 523,92 lei, ca fiind ilegale.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 24 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), acțiunea în contencios administrativ depusă de către Evghenii Jomir și Ala Jomir împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, a fost admisă integral. S-au anulat decizia Serviciului Fiscal de Stat de calculare a impozitului pe venit a lui Evghenii Jomir și Ala Jomir pentru perioada fiscală aferentă anului 2021 în sumă de 10761,96 de lei pentru fiecare contribuabil și decizia nr. 26-12/1-12-65524846 din 21 aprilie 2022 de soluționare a cererii prealabile.

12. La 24 februarie 2023, Serviciul Fiscal de Stat, a declarat apel asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 24 februarie 2023.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 24 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Serviciul Fiscal de Stat și a fost menținută hotărârea din 24 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

14. În susținerea poziției sale Curtea de Apel Chișinău a reținut că, instanța de fond întemeiat a anulat decizia Serviciului Fiscal de Stat de calculare a impozitului pe venit a lui Evghenii Jomir și Ala Jomir pentru perioada fiscală aferentă anului 2021 în sumă de 10761,96 de lei pentru fiecare contribuabil și decizia nr. 26-12/1-12-65524846 din 21 aprilie 2022 de soluționare a cererii prealabile. Or, la etapa calculării impozitului pe venit în privința lui Evghenii Jomir și Ala Jomir pentru perioada fiscală aferentă anului 2021 în sumă de 10761,96 de lei pentru fiecare contribuabil, Serviciul Fiscal de Stat, a recurs la interpretarea contradictorie a normelor legale aplicabile speței.

15. A remarcat instanța de apel că din contractul de vânzare-cumpărare încheiat la data de 08 august 2011 între Motînga Aurelia, în calitate de

vânzător și Jomir Evghenii, Jomir Ala, în calitate de cumpărători, s-a reținut că Evghenii Jomir și Ala Jomir au devenit proprietarii apartamentului nr. XXXX. Ulterior, prin contractul de vânzare-cumpărare încheiat la data de 12 octombrie 2021 între Jomir Evghenii, Jomir Ala, în calitate de vânzători și Sivoconi Anastasia, în calitate de cumpărător, Evghenii Jomir și Ala Jomir au înstrăinat XXXX.

16. Drept urmare, instanța de fond întemeiat a reținut argumentele reclamanților cu referire la faptul că, familia lor, împreună cu doi copii minori, au locuit permanent în apartamentul nr. XXXX, din data procurării acestuia la 08 august 2011 și până la înstrăinarea acestuia, în luna octombrie 2021, fiind locuința lor de bază.

17. De asemenea, întru confirmarea alegațiilor susținute, reclamanții au prezentat, facturile de plată pentru serviciile de telefonie fixă, televiziune și internet, de consum a energiei electrice, de gaz și facturile pentru plata a altor servicii comunale, precum și scrisoarea de la ÎM „Orange Moldova” SA din 20.06.2019 privind informarea despre necesitatea achitării unei facturi din luna precedentă și factura fiscală din 17.10.2015 în sumă de 38 831 de lei, înaintată de către SRL „Crinela”, în rezultatul achiziționării utilajului pentru bucătărie, în care a fost indicat punctul de descărcare la adresa susmenționată.

18. A menționat instanța de apel că, la etapa calculării impozitului pe venit în privința lui Evghenii Jomir și Ala Jomir pentru perioada fiscală aferentă anului 2021 în sumă de 10761,96 de lei pentru fiecare contribuabil, Serviciul Fiscal de Stat, a recurs la interpretarea contradictorie a normelor legale aplicabile speței. Or, la efectuarea calculelor autoritatea publică pârâtă nu a ținut cont de circumstanțele expuse supra în coroborare cu prevederile legale aplicabile.

19. A concluzionat că reclamanții urmau a fi scutiți de achitarea impozitului pe venit în urma înstrăinării bunului imobil, dat fiind faptul că, Evghenii Jomir și Ala Jomir au deținut în proprietate apartamentul XXXX, pe o perioadă mai mare de 3 ani din momentul procurării și, mai mult ca atât, această proprietate a constituit unicul domiciliu/reședință al reclamanților împreună cu copiii minori în decursul ultimilor 10 ani până la momentul înstrăinării.

EXERCITAREA CĂII DE ATATC ÎN ORINE DE RECURS

20. La 06 decembrie 2023, Serviciul Fiscal de Stat, a depus recurs împotriva deciziei din 24 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

21. În motivarea recursului a invocat că, darea de seamă sau alte documente care, urmează a fi prezentate Serviciului Fiscal de Stat trebuie să fie perfectate și semnate în conformitate cu regulile și formele stabilite de

către Serviciul Fiscal de Stat. Numele persoanei fizice indicat în orice document semnat de aceasta servește drept dovadă că documentul a fost semnat anume de către persoana respectivă, dacă nu există probe contrare. În acțiunea în contencios administrativ pendinte reclamanții nu au indicat expres dreptul legitim sau libertatea stabilită prin lege pe care le consideră prejudiciate prin activitatea administrativă contestată.

22. Consider recurentul că instanța de apel trebuia să declare inadmisibilitatea acțiunii în contencios administrativ depusă de Evghenii Jomir și Ala Jomir împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actelor administrative individuale defavorabile, din care considerente solicităm.

23. Susține recurentul că în baza declarațiilor persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală aferentă anului 2021, depuse de către Evghenii Jomir și Ala Jomir, s-a stabilit că, contribuabilii au înstrăinat bunul imobil la prețul de 804 068 de lei, care a fost dobândit în proprietate în temeiul contractului de vânzare-cumpărare la prețul de 445 336 de lei. Astfel, de către Evghenii Jomir și Ala Jomir a fost declarată creșterea de capital ca urmare a vânzării bunului imobil specificat.

24. Drept urmare recurentul a mai susținut că până la proba contrară, domiciliul sau reședința temporară a persoanei fizice se prezumă că se află la locul menționat ca atare în buletinul de identitate sau, după caz, în alt act de identitate prevăzut de lege. În lipsa acestor mențiuni ori atunci când acestea nu corespund realității, stabilirea sau schimbarea domiciliului ori a reședinței temporare nu va putea fi opusă altor persoane. Evidența locuitorilor se ține prin înregistrarea la domiciliu și/sau la reședința temporară în locuințele proprietate publică sau proprietate privată, reglementate de Legea nr. 75/2015 cu privire la locuințe, sau în alte încăperi locuibile prevăzute expres în prezentul Regulament. Persoanele nu pot avea concomitent decât un singur domiciliu și/sau o singură reședință temporară.

25. Astfel, recurentul a remarcat că, din copiile de pe buletinele de identitate anexate de intimați/reclamanți la acțiunea pendinte, se atestă faptul că Ala Jomir are domiciliul în XXXX, precum și că deține în proprietate mai multe bunuri imobile, iar Evghenii Jomir are domiciliul în XXXX.

26. A concluzionat recurentul că intimații/reclamanții nu au prezentat alte informații din Registrul de stat al populației sau din fișierul manual, care ar conține date privind înregistrarea contribuabililor la domiciliu sau la reședința temporară în apartamentul nr. XXXX, în decursul ultimilor 3 ani până la momentul înstrăinării bunului imobil, iar factura fiscală privind procurarea anumitor bunuri cu locul descărcării în mun. Chișinău, XXXX, precum și facturile pentru serviciile comunale, anexate la acțiunea în contencios administrativ, nu sunt înscrisuri în sensul probării domiciliului persoanelor fizice, conform rigorilor stabilite de Codul civil și Regulamentul privind eliberarea actelor de identitate și evidența locuitorilor Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 125 din 18.02.2013.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

28. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

29. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

30. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 19 noiembrie 2023, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.181). Cererea de recurs a fost depusă la data de 06 decembrie 2023. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

32. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

33. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

34. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

35. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Serviciul Fiscal de Stat, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

38. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de

dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

39. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

41. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

42. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

43. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc